

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 listopada 1985 r.

Nr 52

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 268 — z dnia 16 września 1985 r. w sprawie zasad organizowania i finansowania praktycznej nauki zawodu oraz ponoszenia kosztów kształcenia przez zakłady pracy zatrudniające absolwentów szkół zawodowych 681
- 269 — z dnia 25 października 1985 r. w sprawie obniżenia niektórym uspołecznionym jednostkom drobnej wytwórczości podatku dochodowego 685
- 270 — z dnia 29 października 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie składu komisji poborowych i wynagradzania za udział w pracach tych komisji 686
- 271 — z dnia 2 listopada 1985 r. w sprawie zasad i trybu ustalania kary pieniężnej za pobór wody w ilości większej niż ustalona w pozwoleniu wodnoprawnym 687
- 272 — z dnia 5 listopada 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie praw i obowiązków oraz zasad wynagradzania pracowników Polskiej Agencji Prasowej 687

ROZPORZĄDZENIE

- 273 — Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 24 października 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego wobec studentów szkół wyższych 688

OBWIESZCZENIE

- 274 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 października 1985 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego 688

268

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 września 1985 r.

w sprawie zasad organizowania i finansowania praktycznej nauki zawodu oraz ponoszenia kosztów kształcenia przez zakłady pracy zatrudniające absolwentów szkół zawodowych.

Na podstawie art. 41 pkt 1—3, w związku z art. 11 ust. 3 i 3a, art. 18 ust. 6 i art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234 i z 1984 r. Nr 49, poz. 253) oraz art. 191 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „szkołach” — rozumie się przez to szkoły zawodowe, których plany i programy nauczania przewidują praktyczną naukę zawodu,
- 2) „zakładach pracy” — rozumie się przez to uspołecznione zakłady pracy (wydzielone przez nie warsztaty szkoleniowe oraz stanowiska szkoleniowe), rze-

mieśnicze zakłady pracy, prywatne zakłady gastronomiczne, hotelarskie, handlowe i inne oraz indywidualne gospodarstwa rolne,

- 3) „warsztatach” — rozumie się przez to warsztaty szkolne (pracownie) oraz szkolne gospodarstwa rolne, prowadzone przez szkoły zawodowe dla niepracujących,
- 4) „warsztatach szkoleniowych” — rozumie się przez to wydzielone pomieszczenia zakładu pracy, przystosowane do prowadzenia praktycznej nauki zawodu,
- 5) „stanowiskach szkoleniowych” — rozumie się przez to stanowiska pracy w zakładzie, przystosowane do prowadzenia praktycznej nauki zawodu indywidualnie bądź grupowo,
- 6) „uczniach” — rozumie się przez to uczniów zasadniczych szkół zawodowych, techników, liceów i policealnych szkół zawodowych dla niepracujących, odbywających praktyczną naukę zawodu w warsztatach (pracowniach) lub zakładach pracy na podstawie umowy zawartej między szkołą a zakładem pracy lub inną szkołą zawodową prowadzącą warsztaty,

- 7) „młodocianych” — rozumie się przez to młodocianych pracowników zatrudnionych przez zakłady pracy na podstawie umowy o pracę w celu nauki zawodu i skierowanych przez nie na doksztalcanie teoretyczne do szkół zawodowych dla niepracujących lub do szkół przyzakładowych, a także do ośrodków doksztalcania zawodowego.
- 8) „ministrach” — rozumie się przez to również kierowników urzędów centralnych oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych i Zarząd Centralnego Związku Rzemiosła

§ 2. 1. Praktyczna nauka zawodu jest częścią procesu kształcenia i wychowania, polegającą w szczególności na przygotowaniu uczniów i młodocianych do sprawnego działania w procesie produkcyjnym lub usługowym w zawodach i specjalnościach określonych w klasyfikacji zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego. Praktyczna nauka zawodu może być organizowana jako: zajęcia praktyczne dla uczniów i młodocianych oraz praktyki zawodowe dla uczniów.

2. Celem zajęć praktycznych jest wychowanie uczniów i młodocianych w procesie pracy i opanowanie przez nich umiejętności potrzebnych do podjęcia pracy w określonym zawodzie lub specjalności.

3. Celem praktyk zawodowych jest wychowanie uczniów w procesie pracy, a w szczególności pogłębienie oraz zastosowanie wiedzy i umiejętności nabytych w toku nauki szkolnej w sytuacjach zbliżonych do przyszłej pracy zawodowej, a także zapoznanie ich z organizacją zakładu pracy i warunkami pracy.

4. Okres trwania zajęć praktycznych i praktyk zawodowych oraz rodzaje i zakres zdobywanych umiejętności określają plany i programy nauczania.

Rozdział 2

Zasady organizowania praktycznej nauki zawodu.

§ 3. Organy i jednostki organizacyjne prowadzące szkoły ustalają zakłady pracy lub warsztaty, w których młodociani i uczniowie danej szkoły będą odbywać praktyczną naukę zawodu, oraz są odpowiedzialne za zapewnienie warunków do realizacji programów praktycznej nauki zawodu na terenie zakładów pracy i warsztatów.

§ 4. 1. Podstawą organizowania praktycznej nauki zawodu uczniów poza warsztatami danej szkoły jest umowa zawierana pomiędzy tą szkołą a zakładem pracy bądź inną szkołą prowadzącą warsztaty. Umowę należy zawrzeć nie później niż na 3 miesiące przed terminem rozpoczęcia praktycznej nauki zawodu.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do szkół, z którymi zakłady pracy podpisały umowy patronackie i zawarły w nich postanowienia o odbywaniu praktycznej nauki zawodu zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu.

3. Praktyczna nauka zawodu młodocianych jest organizowana przez zatrudniające ich zakłady pracy.

4. Podstawą organizowania praktycznej nauki zawodu młodocianych poza zakładem pracy zatrudniającym młodocianych jest umowa zawierana przez ten zakład z innym zakładem pracy bądź szkołą prowadzącą warsztaty.

5. W razie niezgodności stanowisk stron przy zawieraniu umów, o których mowa w ust. 1 i 4, rozstrzyga odpowiedni organ założycielski lub nadzorujący właściwy dla jednostki organizacyjnej przyjmującej na praktyczną naukę zawodu.

6. Wzór umowy o praktyczną naukę zawodu określi Minister Oświaty i Wychowania.

§ 5. 1. Czas trwania praktycznej nauki zawodu dla uczniów i młodocianych w wieku do lat 16 nie może przekraczać 6 godzin na dobę.

2. Czas trwania praktycznej nauki zawodu dla uczniów i młodocianych powyżej 16 lat nie może przekraczać 8 godzin na dobę.

§ 6. 1. Przebieg realizacji programu praktycznej nauki zawodu podlega udokumentowaniu.

2. Wzory druków dokumentacji pedagogicznej i zasady jej prowadzenia określi Minister Oświaty i Wychowania.

§ 7. 1. Program zajęć praktycznych powinien być realizowany w procesie produkcji lub usług albo ćwiczeń, jeżeli wynikają one z programu.

2. Program zajęć praktycznych, szczególnie w pierwszym okresie kształcenia, powinien być realizowany w warsztatach bądź wydzielonych warsztatach szkoleniowych zakładów pracy.

3. Program zajęć praktycznych w końcowym okresie kształcenia powinien być w miarę możliwości realizowany w zakładzie pracy na odpowiednich stanowiskach wyposażonych zgodnie z programem nauczania.

4. W zakładach rzemieślniczych, indywidualnych gospodarstwach rolnych, prywatnych zakładach gastronomicznych, hotelarskich, handlowych i innych program zajęć praktycznych może być w całości realizowany w tych zakładach.

§ 8. Zajęcia praktyczne uczniów w warsztatach są prowadzone przez nauczycieli, a młodocianych — przez instruktorów praktycznej nauki zawodu.

§ 9. 1. Zajęcia praktyczne w współzestawionych zakładach pracy są prowadzone przez instruktorów praktycznej nauki zawodu — pracowników danego zakładu pracy.

2. Na uzasadniony wniosek zakładu pracy, akceptowany przez organ lub jednostkę organizacyjną prowadzącą szkołę, zajęcia praktyczne mogą być prowadzone przez nauczycieli.

§ 10. Zajęcia praktyczne w zakładach rzemieślniczych, indywidualnych gospodarstwach rolnych, prywatnych zakładach gastronomicznych, hotelarskich, handlowych i innych prowadzą właściciele tych zakładów, członkowie ich rodzin lub inne osoby zatrudnione w tych zakładach, uprawnione do prowadzenia praktycznej nauki zawodu.

§ 11. Prawa i obowiązki oraz kwalifikacje osób prowadzących zajęcia praktyczne określi Minister Oświaty i Wychowania.

§ 12. 1. Zajęcia praktyczne mogą być prowadzone indywidualnie lub w grupach.

2. Liczebność grup określi Minister Oświaty i Wychowania.

§ 13. 1. Praktyki zawodowe, w zależności od wymagań programowych, mogą być organizowane w czasie trwania roku szkolnego i podczas ferii letnich.

2. W razie organizowania praktyk zawodowych podczas ferii letnich, ulega odpowiedniemu skróceniu czas trwania zajęć szkolnych dla uczniów danej klasy.

3. Praktyki zawodowe są prowadzone w zakładach pracy pod kierunkiem opiekunów (kierowników) praktyk — pracowników tych zakładów.

4. Po zakończeniu praktyki zawodowej zakład pracy wydaje uczniowi potwierdzenie jej odbycia w prowadzonej przez ucznia dokumentacji praktyki wraz z oceną uzyskanych przez niego wyników.

§ 14. 1. Zakłady pracy i szkoły prowadzące praktyczną naukę zawodu uczniów i młodocianych zapewniają warunki do odbywania tej nauki, a w szczególności:

- 1) stanowiska pracy oraz niezbędne urządzenia, sprzęt, narzędzia, materiały i dokumentację techniczną,
- 2) odzież roboczą i ochronną, sprzęt ochrony osobistej oraz środki czystości według obowiązujących norm,
- 3) pomieszczenia do bezpiecznego przechowywania odzieży i przyborów szkolnych,
- 4) nieodpłatne posiłki profilaktyczne, regeneracyjne wzmacniające lub inne środki odżywcze zgodnie z obowiązującymi normami,
- 5) odpłatne korzystanie z wyżywienia w stołówkach zakładowych, szkolnych lub innych zakładach żywienia zbiorowego,
- 6) korzystanie z:
 - a) opieki lekarskiej i usług zakładowego, szkolnego lub branżowego ambulatorium służby zdrowia,
 - b) urządzeń higienicznych i sanitarnych,
 - c) biblioteki oraz innych urządzeń socjalno-bytowych i kulturalnych zakładu pracy, szkoły, cechu i zrzeszenia.

2. Zakłady pracy i szkoły, o których mowa w ust. 1:

- 1) wyznaczają spośród pracowników — instruktorów praktycznej nauki zawodu oraz opiekunów (kierowników) praktyk zawodowych, a szkoły spośród nauczycieli — nauczycieli praktycznej nauki zawodu,
- 2) nadzorują pracę dydaktyczną i wychowawczą nauczycieli i instruktorów/praktycznej nauki zawodu oraz opiekunów (kierowników) praktyk,
- 3) zapoznają uczniów i młodocianych przed rozpoczęciem praktycznej nauki zawodu z organizacją zakładu pracy lub warsztatu, z przepisami w zakresie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy, tajemnicy państwowej i służbowej, higieny i bezpieczeństwa pracy, jak również w czasie nauki z nowoczesnymi metodami pracy, postępem technicznym i opracowaniami racjonalizatorskimi,
- 4) ubezpieczają uczniów od następstw nieszczęśliwych wypadków, a w razie wypadku podczas praktycznej nauki zawodu sporządzają dokumentację powypadkową,
- 5) przestrzegają odbywania przez uczniów i młodocianych praktycznej nauki zawodu w granicach obowiązujących ich godzin pracy, przy zachowaniu przepisów o ochronie pracy młodocianych,
- 6) współdziałają ze sobą we wszystkich sprawach związanych z praktyczną nauką zawodu.

3. Zadania określone w ust. 2 pkt 1 i 2 nie dotyczą zakładów pracy, o których mowa w § 10, w razie gdy właściciele tych zakładów osobiście prowadzą praktyczną naukę zawodu młodocianych.

4. Zadania określone w ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 2 pkt 1 realizują zakłady, z którymi młodociani zawarli umowę o pracę w celu nauki zawodu, również wówczas, gdy nauka ta jest prowadzona poza tym zakładem.

§ 15. 1. Uczniowie realizujący program praktycznej nauki zawodu otrzymują ekwiwalent pieniężny niezależnie od stypendiów przyznawanych na podstawie odrębnych przepisów.

2. W zawodach i specjalnościach szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej i kultury, bądź uciążliwych uczniowie mogą otrzymać ekwiwalent pieniężny zwiększony o dodatkowe świadczenia materialne (rzeczowe lub pieniężne).

3. Wykaz zawodów i specjalności szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej i kultury oraz zawodów i specjalności uciążliwych określa na wniosek właściwych ministrów Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Wychowania.

4. Szczegółowe zasady przyznawania ekwiwalentu, o którym mowa w ust. 1 i 2, oraz tryb jego wypłacania określi Minister Oświaty i Wychowania.

5. Uczniom szkół morskich odbywającym praktykę zawodową na polskich statkach morskich, wyokrętowanym za granicą wskutek wypadku lub choroby, przysługują dodatkowe świadczenia analogiczne jak członkom załóg tych statków.

6. Uczniom odbywającym praktyki zawodowe na polskich statkach morskich przysługuje ekwiwalent pieniężny i dodatek dewizowy, określone przez Ministra — Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej.

§ 16. 1. W okresie odbywania praktycznej nauki zawodu w zakładach pracy uczniowie i młodociani są obowiązani stosować się do obowiązującego w tych zakładach porządku i regulaminu. W razie naruszenia przez ucznia obowiązującego porządku i regulaminu, zakład pracy zwraca się do szkoły o wyciągnięcie w stosunku do ucznia stosownych konsekwencji; wobec młodocianego decyzje w tym zakresie podejmuje zakład pracy w porozumieniu ze szkołą.

2. Szkoły wspólnie z zakładami pracy zapewniają opiekę wychowawczą uczniom i młodocianym kierowanym na praktyczną naukę zawodu.

§ 17. 1. Nadzór pedagogiczny nad organizacją i przebiegiem praktycznej nauki zawodu sprawuje dyrektor szkoły, do której uczęszcza uczeń lub młodociany, oraz organ nadzorujący tę szkołę. Zasady sprawowania nadzoru pedagogicznego określi Minister Oświaty i Wychowania.

2. Kierownicy zakładów pracy, w których odbywa się praktyczna nauka zawodu, są obowiązani umożliwić osobom uprawnionym wykonywanie czynności związanych z nadzorem pedagogicznym nad praktyczną nauką zawodu.

3. Kierownik zakładu pracy prowadzącego szkołę przyzakładową może upoważnić dyrektora tej szkoły do działania w jego imieniu w zakresie organizowania praktycznej nauki zawodu w danym zakładzie.

4. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych stopnia wojewódzkiego w uzgodnieniu z kuratorem oświaty i wychowania określi, na wniosek zakładu pracy, w każdym roku szkolnym ogólną liczbę młodocianych do zatrudnienia w celu nauki zawodu.

Rozdział 3

Zasady finansowania praktycznej nauki zawodu

§ 18. 1. Zakłady pracy i szkoły, które prowadzą praktyczną naukę zawodu uczniów, wydatki ponoszone z tego tytułu wliczają w ciężar kosztów działalności.

2. Szkolne gospodarstwa rolne, które prowadzą praktyczną naukę zawodu uczniów, wydatki ponoszone z tego tytułu wliczają w ciężar kosztów działalności i mogą na ten cel otrzymać dotację budżetową. Sposób uruchamiania dotacji regulują odrębne przepisy.

3. Państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej i państwowe gospodarstwa rolne finansują koszty prowadzenia praktycznej nauki zawodu uczniów z dotacji budżetowej. Sposób uruchamiania dotacji regulują odrębne przepisy.

§ 19. 1. Uspołecznione zakłady pracy, z wyjątkiem określonych w § 18 ust. 3, a także szkoły zawodowe dla niepracujących, otrzymują corocznie z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej, jako formę pomocy państwa, zwrot wydatków poniesionych w związku z przygotowaniem zawodowym młodocianych i uczniów na finansowanie:

- 1) wynagrodzeń wypłaconych młodocianym oraz składek na ich ubezpieczenie społeczne,
- 2) ekwiwalentów pieniężnych wypłaconych uczniom odbywającym praktyczną naukę zawodu w zakładach pracy lub w warsztatach (pracowniach) i szkolnych gospodarstwach rolnych oraz składek na ich ubezpieczenie społeczne,
- 3) dodatków i premii wypłaconych pracownikom zakładów pracy za pełnienie funkcji opiekunów (kierowników) praktyk.

2. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych stopnia wojewódzkiego na wniosek organu nadzorującego szkołę, po stwierdzeniu nierealizowania programu praktycznej nauki zawodu, może wstrzymać w całości lub w części refundację kosztów z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej, poniesionych w związku z prowadzeniem praktycznej nauki zawodu uczniów i młodocianych.

3. Formy pomocy państwa dla nie uspołecznionych zakładów pracy prowadzących praktyczną naukę zawodu dla uczniów lub młodocianych regulują odrębne przepisy.

§ 20. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej, wykonujący pośrednictwo pracy, właściwy dla miejsca siedziby uspołecznionego zakładu pracy lub szkoły zawodowej prowadzącej warsztaty, dokonuje zwrotu wydatków, o których mowa w § 19 ust. 1, na podstawie udokumentowanego rozliczenia, przedstawionego w terminie ustalonym z tym organem. Jeżeli zwrot wydatków następuje jednorazowo za dany rok kalendarzowy, rozliczenie powinno być przedstawione w terminie nie przekraczającym 10 dni po zakończeniu roku.

§ 21. 1. Uczniowie skierowani przez szkołę na praktyczną naukę zawodu poza swoje miejsce zamieszkania i poza siedzibę tej szkoły otrzymują ze szkoły zawodowej zaliczkę (do rozliczenia) w celu pokrycia kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania lub siedziby szkoły za-

wodowej do miejsca odbywania praktycznej nauki zawodu i z powrotem najtańszym publicznym środkiem lokomocji, według ulgi taryfowej przysługującej uczniom.

2. Uczniom odbywającym praktyczną naukę zawodu, skierowanym przez zakład pracy do innej miejscowości niż określona w umowie zawartej między szkołą a tym zakładem pracy, przysługuje zwrot kosztów przejazdu najtańszym środkiem lokomocji, z uwzględnieniem ulgi taryfowej przysługującej uczniom. Koszty tych przejazdów pokrywa zakład pracy.

3. Uczniowie, o których mowa w ust. 1, mający możliwość codziennego powrotu do miejsca swego zamieszkania lub siedziby szkoły, otrzymują ze szkoły zwrot równowartości miesięcznego biletu na pociąg osobowy II klasy lub na inny najtańszy środek lokomocji, z uwzględnieniem ulgi taryfowej przysługującej uczniom.

4. Na praktyczną naukę zawodu organizowaną w miejscowościach, do których codzienny dojazd i powrót, łącznie z dojściem do zakładu pracy, przekracza 2 godziny, można kierować uczniów tylko wtedy, gdy zakład pracy przyjmujący uczniów zapewni nieodpłatne zakwaterowanie i opiekę wychowawczą.

§ 22. Uczniowie odbywający praktyki zawodowe w zakładach pracy położonych w miejscowościach, z których codzienny powrót do domu, internatu lub szkoły jest niemożliwy, otrzymują ze szkoły ryczałt na wyżywienie. Wysokość ryczałtu określa Minister Oświaty i Wychowania w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 23. 1. W zakładzie pracy, w którym liczba uczniów odbywających praktykę zawodową jest mniejsza niż 30, opiekun (kierownik) praktyk może być częściowo zwolniony od zajęć wynikających z umowy o pracę w tym zakładzie, a przy liczbie uczniów ponad 30 — powinien być zwolniony całkowicie od tych zajęć. Za czas częściowego lub całkowitego zwolnienia od zajęć wynikających z umowy o pracę opiekunowi (kierownikowi) praktyk przysługuje wynagrodzenie miesięczne, obliczone jak za urlop wypoczynkowy.

2. W zależności od warunków odbywania praktyki i specyfiki danego zakładu opiekun (kierownik) praktyk może być całkowicie zwolniony od zajęć wynikających z umowy o pracę przy mniejszej liczbie uczniów niż 30, stosownie do decyzji dyrektora danego zakładu.

3. W razie gdy nie zachodzi potrzeba zwolnienia opiekuna (kierownika) praktyk od zajęć wynikających z umowy o pracę w celu pełnienia opieki nad uczniami, zakład pracy wypłaca mu dodatek w wysokości do 20% wynagrodzenia miesięcznego, obliczonego jak za urlop wypoczynkowy, według decyzji dyrektora tego zakładu.

4. W zależności od wyników praktyk zawodowych uczniów opiekun (kierownik) praktyk może otrzymać z zakładu pracy premię w wysokości od 10 do 20% wynagrodzenia miesięcznego za okres kierowania praktykami, obliczonego jak za urlop wypoczynkowy. Premię przyznaje dyrektor danego zakładu pracy na podstawie oceny przez szkołę wyników praktyk zawodowych, otrzymanej w terminie do 4 tygodni od daty ich zakończenia.

5. Opiekunowie (kierownicy) praktyk zawodowych odbywanych przez uczniów na polskich statkach morskich otrzymują wynagrodzenie złotowe i dodatek dewizowy, określone przez Ministra — Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej.

Rozdział 4

Zasady ponoszenia kosztów kształcenia przez zakład pracy zatrudniający absolwentów zasadniczych szkół zawodowych, nie wyszkolonych przez ten zakład.

§ 24. 1. Zakłady pracy zatrudniające absolwentów zasadniczych szkół zawodowych przyzakładowych, dla których nie prowadziły praktycznej nauki zawodu, są zobowiązane do zwrotu kosztów 3-letniego kształcenia tych absolwentów w wysokości określonej dla poszczególnych resortów w przepisach o ulgach w podatku dochodowym z tytułu prowadzenia szkół przyzakładowych, obowiązujących w latach pobierania nauki przez danego absolwenta.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do absolwentów zasadniczych szkół zawodowych nie będących przyzakładowymi, z tym że zwrotu kosztów kształcenia tych absolwentów dokonuje się w wysokości ustalonej dla szkół resortu rolnictwa i gospodarki żywnościowej, niezależnie od zawodu, w którym absolwent uzyskał kwalifikacje.

3. Obowiązek zwrotu kosztów określonych w ust. 1 i 2 ciąży na każdym zakładzie pracy, który zatrudni absolwenta w okresie 3 lat od ukończenia przez niego szkoły, z wyjątkiem jednostek budżetowych, indywidualnych gospodarstw rolnych, a także zakładów pracy zatrudniających absolwentów zasadniczych szkół zawodowych specjalnych.

4. Wpłaty z tytułu zwrotu kosztów dokonuje się jednorazowo w terminie 3 miesięcy od daty zatrudnienia na rachunek funduszu pomocy szkole, wskazany przez kuratora oświaty i wychowania właściwego dla miejsca siedziby zakładu pracy dokonującego wpłaty.

5. Zakład pracy legitymujący się szczególnym wkładem w wyposażenie szkoły (warsztatów szkolnych, pracowni) w urządzenia i inne pomoce dydaktyczne oraz materiały i surowce może — na udokumentowany wniosek dyrektora zainteresowanej szkoły, zgłoszony właściwemu terenowo kuratorowi oświaty i wychowania — uzyskać zwolnienie częściowe lub całkowite z wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 i 2.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 25. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w § 4 ust. 6, § 6 ust. 2, § 11, 12 ust. 2, § 15 ust. 4 i 6, § 17 ust. 1 i § 23 ust. 5, obowiązują przepisy dotychczasowe ze zmianami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

§ 26. Zasady organizowania i finansowania praktycznej nauki zawodu, określone w rozporządzeniu, mogą mieć odpowiednie zastosowanie do osób uczących się w szkołach zawodowych dla pracujących.

§ 27. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 września 1974 r. w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania (Dz. U. Nr 37, poz. 219, z 1975 r. Nr 14, poz. 85 i z 1984 r. Nr 3, poz. 16) skreśla się § 3 i 9 ust. 2.

§ 28. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1974 r. w sprawie zasad organizowania w zakładach pracy praktycznej nauki zawodu dla uczniów szkół zawodowych (Dz. U. Nr 9, poz. 53).

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

269

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 października 1985 r.

w sprawie obniżenia niektórym uspołecznionym jednostkom drobnej wytwórczości podatku dochodowego.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Spółdzielniom pracy zrzeszonym w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, z wyłączeniem spółdzielni zrzeszonych w Związku Studenckich Spółdzielni Pracy, spółdzielniom zrzeszonym w Centralnym Związku Spółdzielni Budowlanych, w Centralnym Związku Spółdzielni Inwalidów i w Centralnym Związku Rzemiosła, zwarym dalej „spółdzielniami”, oraz państwowym przedsiębiorstwom terenowym drobnej wytwórczości obniża się należny podatek dochodowy, ustalony według zasad określonych w ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174), o kwotę stanowiącą równowartość 8% zweryfikowanego zysku bilansowego, pomniejszonego o kwotę podlegającą wyłączeniu z podstawy opodatkowa-

nia zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 75, poz. 337, z 1984 r. Nr 23, poz. 110 i z 1985 r. Nr 5, poz. 18), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie ulg w podatku dochodowym”.

2. Jednostki wymienione w ust. 1 tracą prawo do obniżenia podatku dochodowego w razie przeznaczenia za rok podatkowy mniej niż 55%, a spółdzielnie inwalidów — mniej niż 50% nadwyżki bilansowej (zysku do podziału):

- 1) w spółdzielniach na fundusz zasobowy, fundusz rozwoju oraz na finansowanie inwestycji,
- 2) w państwowych przedsiębiorstwach terenowych drobnej wytwórczości na fundusz rezerwowy oraz na fundusz rozwoju.

§ 2. Państwowym przedsiębiorstwom technicznej obsługi rolnictwa obniża się należny podatek dochodowy, ustalony według zasad określonych w ustawie z dnia